

„Elsk Din Næste, Du Kristensjæl!
Trød ham ikke med Jernskohæl,
ligger han end i Støvet.
Alt, som lever, er underlagt
Kærlighedens Genskabermagt,
bliver den bare prøvet.“

Og jeg tror rigtignok, at hvis vi Forældre sammen med Skolerne i Stedet for at docere for Børnene, at den og den *Tro* frelser til Salighed, lærte dem rigtig at forstaa og følge denne Kærlighedslov tillige med samme Bj. Bjørnsøns nedenfor anførte *Trosbekendelse* — da vilde vi naa et adskilligt bedre Resultat i vort Opdragelsesarbejde, end vi nu gør.

„Den, som lever i mig,
han behøver jo ej
nogen *Midler*; jeg ejer ham jo: det er Dig!
Er mit Evighedsaa
ifra ham, er det Daab
af hans Aand over min — er det Dig, er det Dig!
hvi bestemmer jeg Orm
da min Evighedsform!
Jeg ta'er ydmyg min Lov; thi jeg véd, den er Dig!
Var jeg værdig et „Bliv“ —
kom, Du Magt, som er Liv,
naar Du vil, som Du vil, — det er Dig, det er Dig!

Karl Fred. Jensen.

Intet Kvindemøde i Kristiania.

Ved nordisk Kvindesagsmøde i København 1888 blev der nedsat et Udvalg af Repræsentanter fra Danmark, Norge og Sverige til at forberede det næste Møde, som man mente burde holdes om 3 Aar i Kristiania. Det kan imidlertid kun lidt nytte, Udvalget bestemmer, naar Kristiania ikke vil have os. En Meddelelse herom har Kvindelig Fremskridtsforenings Formand, Fru Johanne Meyer, modtaget fra Fru Ragna Nielsen, f. Ullmann, Formand for Norsk Kvindesagsforening, der blandt andet skriver:

Grunden til, at De ikke før har faaet Besked i Anledning af det paatænkte Kvindesagsmøde, er den, at det har gaaet saa smaat med Tilslutningen til Mødet, at Bestyrelsen Gang paa Gang har udsat Fristen for Anmeldelsen i den Tanke, at der ved fornyet Henvendelse til Medlemmerne skulde melde sig flere. Imidlertid blev det ved

sidste Bestyrelsesmøde fundet, at Deltagerne Antal er for lidet til, at man kan tænke paa Møde. Dette beder jeg Dem derfor melde til Kvindelig Fremskridtsforening tilligemed Bestyrelsens Beklagelse af Faktum.

Derefter meddeler Fru R. Nielsen, at der i Avgust Maaned vil blive holdt et stort nordisk Møde i Seljord hos hendes Broder, Stortingsmand, Højskoleforstander Ullmann, hvor Fredssagen, almindelig Stemmerets- og Kvindesagen vil blive forhandlet, og Fru Nielsen haaber, at de, der havde tænkt at tage til Kristiania, vil komme til dette Møde. Seljord ligger i Telemarken, saa det er jo ikke en saa lidt mere besværlig Rejse, skønt vi ikke tvivler om, at det rigelig vil lønne sig at gæste Ullmanns Højskole i Seljord.

Kvindevalgretsforeningen

afholdt Generalforsamling den 17. Februar, Østergade 15. Formanden, Fru Luplau, afgav Beretning om Foreningens Virksomhed og meddelte, at der var nedsat et Agitationsudvalg, som skulde arbejde ved Valgene og ved offentlige Møder søge at vinde Tilslutning for Kvindens politiske og kommunale Valgret. Kvindelig Valgretsforening havde vel endnu ikke udført store og gode Gerninger, men dens Medlemsantal var steget og dens offentlige Møder havde været velbesøgte, haft gode Foredragsholdere og livlig Diskussion.

Fru Nørlund, der var Repræsentant for Foreningen i Komiteen for „de samlede Kvindeforeninger“, tillagde Samarbejdet med de andre Kvindeforeninger stor Betydning; ikke alene ved Afholdelse af „Massemøderne“, hvorved Kvindeforeningerne med deres forskellige Program blev kendt i en videre Kreds, men ogsaa ved deres samlede Optræden uadtil ved positive Forslag havde vidst at skaffe sig Anerkendelse, som f. Eks. ved den bekendte „Madadresse“ o. a. lign.

Kvindevalgretsforeningen talte i København 235 Medlemmer, i det øvrige Land 126.

Af afgaaende Bestyrelsesmedlemmer kunde Fru Johanne Meyer og Fru Alfred Christensen ikke modtage Genvalg. I deres Sted blev valgte Fru Arends og Fru Holm.

Kontingentet er 50 Øre aarlig og Indmeldelser modtages af Fru Line Luplau, Bianco Lunos Allé Nr. 9, hvor ligeledes de, som vil oprette Kredse paa Landet, kan erholde alle ønskede Oplysninger.

Fredssagen vokser.

Ved Fredsmødet i København i forrige Uge viste det sig, at der er kommen ikke saa lidt mere Liv i Foreningen. Medlemsantallet er vokset, og foruden de fire Talere, Herrerne Kursusbestyrer Rasmussen, Folketingsmand Bajer, Protokolsekretær Svejstrup og Fru Bajer, der talte om Voldgift og „Agitation“, var der flere, som deltog i Diskussionen. Man blev enig om fra den københavnske Kreds at indsende en Adresse gaaende ud paa, at Danmark skulde slutte sig til den af de forenede Stater vedtagne Voldgiftstraktat, til Fredsudvalget i Folketinget, der var nedsat den 19. November.

Meddelelser.

„Kvindelighed og Erotik“. Redaktionen har fra G. R. modtaget et Svar til Diogenes; men af Mangel paa Plads maa det gemmes til næste Numer af Bladet.

Den 14. Februar holdt Fru Johanne Meyer Foredrag om „Kvindesagen“ i den frisindede Ungdomsforening i Vemmelev.

Til Medlemmerne af Kvindelig Fremskridtsforening. Generalforsamlingen afholdes Mandag den 23. Februar Aften Kl. 8 i Lokalet, Østergade 15. — Se omstaaende Avertissement.

Søndagen den 22. Februar vil Fru Johanne Meyer tale i Tjenestetvænde foreningen Enighed, Rømersgade 22, om „Forkortelse af Tjenestepigernes Arbejdstid“.

„Et mørkt Billede“. Redaktionen har endvidere modtaget til Bispisningen, Smedegade 12, ved Pastorinde Ernestine Blicher-Simonsen, Oddense, Lyby, Skine, 24 Kr.

2)

Otte Dages Skilsmisse.

Af

Amanda Kerffstedt.

Oversat af S. H.

„Men Du havde saa brede Skuldre, at Du kunde bære det og mere til“, sagde Grosserereren. „Lad os drikke et Glas paa, at det stadigt maa gaa fremad!“

„Saa er De vel Deres Mo'ers Øjsten“, sagde Valeria.

„Aa, jeg har prægtige Brødre, men de kom tidligt ud. Ja, hun har nok elsket mig højt, men ikke paa de andres Bekostning. Hun er ikke saaledes. Maaske hun snarere har været strengere mod mig end mod dem. Hun kunde ikke tænke sig, at noget skulde kaste Skygge paa min Ære. Jeg mener kun tilsyneladende“, sagde han smilende til Valeria, „ti i Virkeligheden haaber jeg at kunne løfte mit Skjold spejlblankt mod Alverden.“

„Det glæder mig“, sagde Valeria alvorligt. „Skaal for Deres spejlblanke Skjold!“

De drak, og deres Blikke mødtes, hans fast og ærligt, hendes alvorligt og sympatisk.

„I Begyndelsen var det svært for mig“, sagde Konsul Gedde, „at skjule for min Mo'er, naar Huset led Tab. Jeg var saa vant til at gaa til hende med mine smaa Bekymringer, at det næsten syntes mig grusomt at holde hende fjernet fra mine store, Desuden var hun saa øvet i at læse i mine Ansigtstræk, at der fordreides en ikke ringe Selvebærselse, for at hun ingen Ting skulde ane.“

„Var det da saa nødvendigt“, sagde Valeria. „Jeg er bange for, at det er et stort Misgreb af Mændene, naar de tror, vi ikke duer til at dele deres Bekymringer og bære deres Byrder.“

„Hun sagde ganske det samme til mig, da jeg efter nogle Aars Forløb fortalte hende, hvad vi havde kæmpet os igennem og hvor nær Afgrunden vi havde været flere Gange. Nu deler hun med mig Bekymring saa vel som Held, og hun har et Hjerte fuldt saa modigt som mit eget. Saa

lille hun end er, saa er hun just en Moder i Stand til at opdrage stærke Mænd.“

„Skaal for den lille Kvinde med den modige Sjæl og den stærke Æresfølelse“, sagde Grosserereren.

„Til Sommer skal Du tage din Frue med og komme og besøge os i København. Det Løfte maa Du give mig, Brügge. Jeg har købt en ny Villa paa Gamle Kongevej, I maa komme og indvie Gæsteværelserne.“

„Det var ikke umuligt, vi tog dig paa Ordet.“

„Aa, hvor det vilde være morsomt“, udbrød Valeria og rødmede af Glæde.

Saa rejste de sig fra Bordet, og Herrerne gik ind til Grosserereren for at ryge en Cigar.

Om Aftenen musiceredes der og passieredes, og da Konsulen efter Aftensbordet saa' paa sit Ur og leende udbrød: „Elleve! Tiden er gaaet saa behageligt, at jeg troede den var slet ingen Ting“, saa syntes Valeria, at han udtalte hendes Mening. De skiltes i den hjerteligste Stemning og Indbydelsen til Sommerbesøget fornyedes, Løftet gentoges.

Efteraarsmaanederne gik, og hen paa